

TITKAID NEM ISMEREM

P.Z.-nek

Mozdulatod világom csillagporát söpri;
Agyam kényszerkörét végtelenné tépve
Testem őrtüzét nappá robbantva
éri el szívem.

Vágygá sűrült lüktetése
Elnyeli jöttöd neszt
majd zsongó csönded vérré oldozottan
árad bennem szerteszét.

Itt vagy.

Titkaid nem ismerem,
de egyre jobban -
érezem.